

Sygn. akt VIII U 1634/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Gliwicach

sprawy E. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 10 sierpnia 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1634 /16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił E. H. prawa do emerytury w obniżonym wieku, ponieważ ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999 roku udowodnił 26 lat 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych, ale nie udowodnił żadnego okresu pracy szczególnych warunkach. W oparciu o przedłożoną dokumentację organ rentowy nie uwzględnił żadnego okresu zatrudnienia jako pracy szczególnych warunkach, gdyż nie został on udokumentowany. Ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy potwierdzającej pracę w szczególnych warunkach.

E. H. w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji. Podnosiła mógł się że przedłożył dowody na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a z uzasadnienia decyzji nie wynika w jakim trybie miał udowodnić wymagany okres pracy w szczególnych warunkach stale ich pełnym wymiarze czasu pracy. Wniósł o przesłuchanie jego, jako strony na te okoliczności.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu odwołania E. H. sprecyzował, że domaga się zaliczenia do pracy w szczególnych w warunkach okresu od 1 września 1969 roku do 24 czerwca 1972 w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku ucznia mechanika pojazdów samochodowych. Prace wykonywał wówczas w kanale. Zakład pracy nie istnieje. W okresie od 1 sierpnia 1975 roku do 30 listopada 1989 roku pracował w Przedsiębiorstwie Usług (...) Stacja Obsługi Samochodów w Z.. Był zatrudniony na stanowisku mechanika diagnostyka pojazdów samochodowych w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład pracy również nie istnieje. Od 1 grudnia 1989 roku do 31 sierpnia 1999 roku pracował również jako mechanik i diagnostyk pojazdów samochodowych w pełnym wymiarze czasu pracy, a prace wykonywał w kanale. W okresie od 1 czerwca 1990 roku do 30 listopada 2008 roku prowadził działalność gospodarczą jako mechanik diagnostyk pojazdów samochodowych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. H. urodził się (...). Jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W lipcu 2016 roku złożył wniosek o emeryturę. Organ rentowy w zaskarżonej decyzji wskazał, że udowodniony okres składkowy i nieskładkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 26 lat 2 miesiące i 5 dni. W decyzji ustalającej wartość kapitału początkowego organ rentowy przyjął, że wyżej okres składkowy i nieskładkowy wynosi na dzień 1 stycznia 1999 roku 15 lat i 11 dni. W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2016 roku organ rentowy wyjaśnił, że zmiana okresu zatrudnienia nastąpiła po przedłożeniu książeczki wojskowej oraz legitymacji ubezpieczeniowej dotyczącej zatrudnienia od 1 września 1969 roku do 24 czerwca 1972 roku. Udowodniony okres składkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku uległ zmianie i wyniósł 25 lat 1 miesiąc i 5 dni a łączny okres składkowy i nieskładkowy wyniósł 26 lat 2 miesiące i 5 dni.

Ubezpieczony w okresie od 1 września 1969 roku do 24 czerwca 1972 roku był uczniem w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z.. Od 1 sierpnia 1975 roku do 30 listopada 1989 roku i od 1 grudnia 1989 do 31 sierpnia 1990 roku był pracownikiem Przedsiębiorstwa Usług (...) w K.. Od 1 czerwca 1990 roku wykonywał taką samą pracę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci akt osobowych ubezpieczonego z M. K., jak również w zeznań przesłuchanych w sprawie świadków A. H., T. H., E. N. H. S. wynika że ubezpieczony w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych był diagnostą samochodowym. Zajmował się obsługą samochodów osobowych głównie f. i p. . Ubezpieczony pracował jako mechanik i diagnosta. Zajmował się wymianą olejów, filtrów, osi kół, układów wydechowych. Wykonywał wszystkie prace przy naprawach i przeglądach samochodów osobowych i zajmował się wszystkimi pracami dotyczącymi mechaniki w samochodach osobowych. Zdaniem świadków co najmniej 80 % prac wykonywanych przez ubezpieczonego trzeba było wykonać z kanału. Ubezpieczony przyznał, że 5,5 do 6 godzin dziennie pracował w kanałach. Średnio przez 1/3 dniówki zajmował się przeglądami gwarancyjnymi samochodów, a pozostałą część poświęcał na naprawę aut.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) w K. Oddział w Z.. Dał wiarę wszystkim przesłuchanym w sprawie świadkom oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016 poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub z szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy zakres obowiązków E. H., charakter jego pracy w okresie od 1 sierpnia 1975 roku r. do 30 listopada 1989 roku dawał podstawy do ustalenia, że była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku w szczególnych warunkach.

Pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku były bezsporne.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 16 pkt 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub z szczególnym charakterze prace w kanałach przy naprawach pojazdów mechanicznych są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego. Musi to być praca stała i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do zaliczenia pracy na stanowisku diagnosty do pracy wymienionej w wykazie A, dział XIV poz. 16 pkt 2 . Praca diagnosty samochodowego polega na dokonywaniu kontroli stanu technicznego pojazdów, nie zaś ich naprawie, a nadto jedynie część obowiązków jest wykonywana przez diagnostę przy wykorzystaniu kanału remontowego. Praca mechanika – diagnosty nie polega na naprawianiu pojazdów mechanicznych w kanałach remontowych wykonywanym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tylko na kontroli pracy pojazdów mechanicznych. Zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach przy ustalaniu prawa do emerytury w obniżonym wieku podlegają jedynie takie okresy pracy, w których pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku stale, to jest ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach i nie wykonuje przy tym innych czynności pracowniczych nie będących pracą w takich warunkach. Tylko bowiem okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Skoro ubezpieczony przez 1/3 dniówki wykonywał prace diagnosty, a nie mechanika przy naprawie pojazdów, to okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) Stacja Obsługi Samochodów w Z. nie może uprawniać do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalno- rentowej. (por. wyroki SA w Łodzi III Aua 654/13 i Sa w B. III Aua 1241/13). Ubezpieczony przyznał, że pracował w kanałach remontowych, gdy wymagał tego rodzaj naprawy pojazdu mechanicznego, ale nigdy nie była to praca trwająca przez 8 godzin dziennie, wykonywana codziennie jako wyłączny rodzaj powierzonej mu pracy.

Co do okresu pracy w charakterze ucznia należy zaznaczyć, że praca ta również nie mogła być uwzględniona do uprawnień do emerytury w obniżonym wieku. Uczniowie, jako pracownicy młodociani mieli ograniczony czas pracy, niższy od normalnego czasu pracy.

Odwołanie jako bezpodstawne oddalono w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Teresa Kalinka